

JORDI PUIG

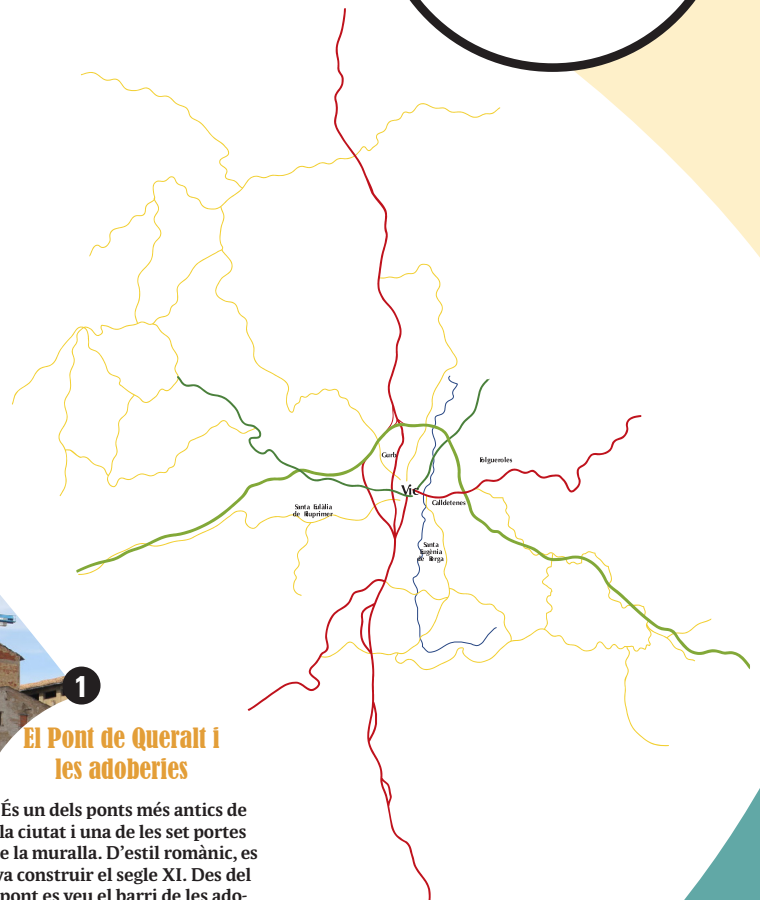
Capítol 1

LA PLANA DE VIC

El bressol entre Cabrera, Bellmunt i el Montseny

La plana de Vic és terra de boira, d'embotits, de camps i de bestiar. Ho deia el poeta Jacint Verdaguer: "Una hermosa plana tinguí per bressol; com la vigatana, no en veu altra el sol". Un indret que manté un equilibri perfecte entre el món rural i l'urbà. Entre la tradició i la modernitat. I també un entorn en què val la pena caminar-hi i badar-hi. Asseure's un dissabte a la plaça Major de Vic i retrocedir segles enrere fins a l'època medieval.

1

El Pont de Queralt i les adoberies

És un dels ponts més antics de la ciutat i una de les set portes de la muralla. D'estil romànic, es va construir el segle XI. Des del pont es veu el barri de les adoberies, que concentrava la indústria d'adob de les pells.

CAMINS
DE L'EIX

Entre el laberint de carrers estrets que puguen i baixen i formen el nucli antic, s'obre, de cop, l'esplanada de la plaça Major de Vic. És l'epicentre

de la vida pública de la ciutat. Plena de parades farcides de fruita, verdures i bolets quan hi ha mercat els dimarts i els dissabtes. Una

UNA MIRADA AL PATRIMONI

La plaça Major, el Mercadal

Pujar a plaça és encara una expressió que s'utilitza els dissabtes per anar a fer una volta a la plaça Major de Vic. És el centre neuràlgic de la ciutat, i està envoltada de porxos. Sota les voltes, els comerciants hi regenten bars i botigues i la plaça queda plena a vessar de visitants cada dimarts i dissabte quan hi ha mercat. Des de l'època medieval, la plaça era una esplanada en què es feia un mercat obert. A partir del segle XII i XIII, s'hi van començar a construir des dels quatre costats cases que han acabat sent edificis d'èpoques i estils diferents. A una de les cantonades, s'asseu expectant l'escultura del Merma, un dels membres més populars dels capgrossos de la ciutat de Vic.

3

El Museu Episcopal de Vic

El Museu Episcopal de Vic és l'epicentre mundial de l'art medieval. Conserva una gran col·lecció de pintura i escultura del romànic i del gòtic català. Una de les peces estrella del museu és el grup escultòric del Davallament d'Erill la Vall.

4

El Museu de l'Art de la Pell

El vigatà Andreu Colomer va col·leccionar més d'un miler de peces elaborades amb pell provinents d'arreu del món i de diferents èpoques. El museu exhibeix baguls, guadamassils, selles de muntar i figures per a teatre d'ombres, entre altres peces.

ciutat medieval que conserva enmig del nucli antic el temple romà, i que exhibeix la catedral, on conflueixen estils com el romànic, el gòtic, el

barroc i el neoclàssic. Tot això, recollit al Museu Episcopal, que exposa una de les millors col·leccions d'art romànic i gòtic d'Europa.

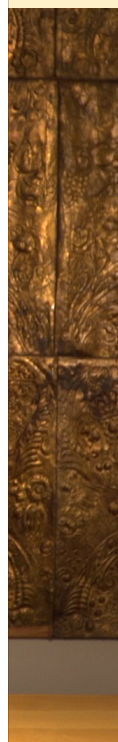

5

El nucli antic de la ciutat de Vic

Vic té un urbanisme que encara recorda les etapes de la seva història. Des de l'Ausa romana fins a l'edat mitjana, quan els carrers estrets es converteixen en la base de l'estructura medieval de la ciutat. El nucli antic entrecreu carrers envoltats per l'antiga muralla, i al centre, just al costat de l'església de la Pietat, s'alça el temple romà. Es va conservar perquè estava envoltat pel castell dels Montcada. El 1882, quan es va decidir enderrocar-lo pel seu deteriorament, es van descobrir a l'interior les restes del temple.

Josep Pla: "Jo soc un enamorat de la ciutat de Vic. Empordanès per tots quatre costats, sospito de vegades que la meua ànsia d'ordre i de pau podria reduir-la a la ciutat de Vic"

6

La catedral de Vic, l'obra del bisbe Oliba

El bisbe Oliba la va fer construir el segle XI. D'aquesta època se'n conserva el campanar, que és el més alt de Catalunya d'estil romànic, i la cripta, així com les restes de l'església de Santa Maria. El segle XVIII es va construir de nou l'actual temple neoclàssic que s'erigeix entre el claustre i el retaule major, que són d'estil gòtic, i la capella barroca de Sant Bernat. A principis del segle XX, el pintor Josep M. Sert va decorar l'interior del temple, una obra que va significar l'eix vertebrador de la seva carrera artística.

La gastronomia només s'entén d'aquesta manera: de la terra a la taula. Els embotits, els bolets i la tòfona s'han convertit en els pals

de pallar d'una cuina de quilòmetre zero. Tot plegat, des dels fogons d'uns cuiners que fusionen a cada plat tradició i modernitat.

UN TAST GASTRONÒMIC

Xarcuteria Solà, més de cent anys elaborant embotits a Osona

L'any 1889 la xarcuteria va començar a vendre porc i pesca salada. De generació en generació, el coneixement i el sacrifici d'aquest ofici han arribat a les mans de Joan Solà i els seus germans. "Venir a Vic i comprar embotit és ja una tradició i tothom acaba marxant amb un fuet sota el braç", explica Solà. A l'aparador de la xarcuteria, al bell mig de la plaça Major de Vic, hi pengen llonganises, somaies, bulls i botifarres.

Arka, dels guisats tradicionals a una cuina moderna i de proximitat

L'Arka és la tercera generació del Restaurant Arumí de Santa Eugènia de Berga. Jordi Arumí va passar de ser cambrer a seguir la tradició familiar des dels fogons. El xef ha reconvertit els guisats en una cuina moderna "sincera, personalitzada i de proximitat". Després d'aprendre a l'Escola d'Hostaleria d'Osona, Arumí va formar-se a la Fonda Sala d'Olost, on "vaig aprendre a estimar l'ofici", explica el xef osonenc.

Osona Cuina, la marca que lideren les noves generacions de cuiners

Osona és terra de carn de porc, de bolets i de tòfona. Uns productes que són la base de la cuina osonenca i que està plena de referents gastronòmics. Nandu Jubany, Josep Girabent i Toni Sala són alguns dels noms que l'any 1998 van engegar la marca Osona Cuina, amb l'objectiu de posar-la en el mapa gastronòmic internacional. Ara, al capdavant hi ha una nova generació de cuiners que lluita per mantenir-ne el llegat.

UN PASSEIG AMB PARADES

Sant Pere de Casserres

El monestir de Sant Pere de Casserres és un dels monuments més importants de l'arquitectura romànica catalana. Situat en un lloc excepcional dalt d'un dels meandres del riu Ter, és l'únic monestir de l'orde benedictí fundat a la comarca d'Osona. La seva posició estratègica i el fet que s'erigeixi en un lloc de difícil accés han fet que el monestir conservi gran part de la construcció original. Actualment, s'hi pot visitar l'església romànica i el campanar, així com les dependències monàstiques i el claustre. Tot plegat en un lloc alçat i privilegiat des d'on es pot veure una panoràmica del riu Ter, l'inici del pantà de Sau, el Collsacabra i l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona.

La llegenda de Sant Pere

Darrere el monestir s'hi amaga una llegenda pròpia. La família noble dels vescomtes d'Osona va tenir un fill i tres dies després de néixer va par-

lar. Els va dir que només viuria trenta dies, i que quan es morís el carreguessin dalt d'una burra cega. Allà on s'aturés, s'hi hauria de construir un monestir en honor a sant Pere. De fet, les relíquies d'aquest infant van ser molt venerades al monestir i quan hi havia períodes de sequera es baixava en processó fins al Ter i es mullava l'arca a les aigües del riu.

El passeig del Ter de Manlleu

És una de les joies de Manlleu: un passeig per recórrer a peu o amb bicicleta que ressegueix tota la façana fluvial del terme. A peu de riu, a l'antiga fàbrica de Can Sanglas, es pot visitar el Museu del Ter. Durant l'estiu, hi ha obert, també, un espai gastronòmic, l'Embarcador. Molts municipis d'Osona i de la Plana de Vic, ara, viuen més de cara al riu. Per conèixer-lo, i observar-ne les aus, per exemple, es pot fer el camí de Vora Ter. Torelló, les Masies de Voltregà o Roda de Ter, entre d'altres, potencien l'atracció del riu.

El pantà de Sau

El pantà de Sau emmagatzema i canalitza l'aigua del riu Ter dins l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona. L'embassament té 17 quilòmetres de llarg i 3 d'ample i es va inaugurar l'any 1962. Cinc anys després es va fundar el Club Nàutic Vic-Sau, que organitza activitats aquàtiques enmig dels cingles de Tavertet i Vilanova de Sau. El pantà s'ha acabat convertint en un indret molt turístic i cada any rep milers de visitants. A banda de senderisme per la serra de les Guilleries, el club nàutic organitza activitats de piragüisme, esquí nàutic, wakeboard, vela i paddle surf. La singularitat del pantà, més enllà de l'entorn natural, és justament el que amaga sota les seves aigües. Hi descansa el nucli antic de Sant Romà de Sau, un poble submergit i del qual només sobresurt el campanar de l'església. De fet, l'indicador popular del nivell de l'aigua del pantà és el mateix campanar.